

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ขอสรุปผลและอภิปรายผล ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

1. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ ดังนี้

1.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80 / 80

1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับการสอนแบบปกติ

1.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.4 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำกับการสอนแบบปกติ

2. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏผลดังนี้

- 2.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.78 / 84.20
- 2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน โดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 2.4 นักเรียนที่เรียน โดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับการสอนแบบปกติ มีความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับมากถึง 2 กลุ่ม

3. การอภิปรายผล

จากการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้นำผลที่ควรแก่การอภิปรายผล ดังนี้

3.1 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.78 / 84.20 หมายความว่า นักเรียนได้คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำระหว่างเรียน จำนวน 6 ชุด คิดเป็นร้อยละ 82.78 และคะแนนเฉลี่ย จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 84.20 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะทุกเล่มมีประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะนำไปแก้ปัญหาได้ ทั้งนี้เพราะ แบบฝึกทักษะภาษาไทยที่สร้างขึ้นมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์หลักสูตร วิธีสร้างแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านสื่อวัตกรรม และผู้วิจัยได้นำหลักจิตวิทยามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังที่ รัชณี ศรีไพรวรรณ (2527 : 18) ได้กล่าวไว้ว่า ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทำซ้ำเพื่อช่วยความรู้ความเข้าใจให้แม่นยำยิ่งขึ้น นอกจากนั้นยังได้คำนึงถึงแรงจูงใจและกฎแห่งผล การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกทักษะแล้วได้ทราบความบกพร่องของตนเอง รวมทั้งจัดแบบฝึกทักษะจากง่ายไปหายาก มีการแจ้งวัตถุประสงค์นำเข้าสู่บทเรียน มีเนื้อหา ฝึกด้วยกิจกรรมที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนพอใจยิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพที่สามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธรา พรหมณี

(2549 : 96) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.14 / 81.64 สูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ วลัยพร สุภะ (2550 : 75) ได้พัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า ชุดฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.83 / 85.90

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มที่ได้รับการสอน โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ลดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จัดให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกันนักเรียนทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ ผลการทดสอบของนักเรียนจะคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่มและเป็นคะแนนสอบรายบุคคล นักเรียนที่เรียนเก่ง จึงพยายามช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน เพราะจะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มดีขึ้น นักเรียนที่เรียนอ่อนก็จะพยายามช่วยตัวเอง เพื่อมิให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำลง อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาให้มากที่สุด โดยอาศัยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยเหลือกันและกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน โดยมีการเสริมแรงและการให้รางวัลเป็นหลัก เพื่อกระตุ้นความร่วมมือในการทำกิจกรรมของนักเรียนด้วยตัวของนักเรียนเอง มีขั้นตอนการสอนที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ดังที่ สลาวิน ได้ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ไว้ดังนี้ (Slavin. 1990 : 129)

ขั้นที่ 1 ขั้นสอน ครูดำเนินการสอนเนื้อหา ทักษะหรือวิธีการเกี่ยวกับบทเรียนนั้น ๆ อาจเป็นกิจกรรมที่ครูบรรยายสาธิตใช้สื่อประกอบการสอนหรือให้นักเรียนทำกิจกรรมการทดลอง

ขั้นที่ 2 ขั้นทบทวนความรู้เป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4 - 5 คนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มต้องมีความเข้าใจว่าสมาชิกทุกคนต้องทำงานร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือกันและกันในการศึกษาเอกสาร และทบทวนความรู้เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสอบย่อย

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบย่อย ครูจัดให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังจากนักเรียน

ได้เรียนและทบทวนเป็นกลุ่มเสร็จแล้ว นักเรียนทำแบบทดสอบคนเดียวไม่มีการช่วยเหลือกัน

ขั้นที่ 4 ขั้นหาคะแนนพัฒนาการ คะแนนพัฒนาการเป็นคะแนนที่ได้

จากการพิจารณาความแตกต่างระหว่างคะแนนที่ต่ำสุดของการทดสอบครั้งก่อน ๆ กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งปัจจุบัน เมื่อได้คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนแล้ว จึงหาคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม ซึ่งได้จากการนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนมารวมกัน หรือหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของสมาชิกทุกคน

ขั้นที่ 5 ขั้นให้รางวัลกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับคำชมเชยหรือติดประกาศที่บอร์ดในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ราณี ศรีโมรา (2549 : 84) ได้ทำการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิธี เอส ที เอ ดี และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือวิธี เอส ที เอ ดี มีความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประนอม โพธิ์กัน (2550 : 87) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการจัดการเรียน โดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม อดความสามารถ เก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยมีเป้าหมายการเรียนรู้เกิดการเรียนรู้และประสบความสำเร็จร่วมกัน นักเรียนทำกิจกรรมด้วยตัวเอง ส่งเสริมความร่วมมือภายในกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม มีการคิดคะแนนฐานของแต่ละคนเมื่อนักเรียนทำคะแนนใหม่ที่สูงกว่าคะแนนพื้นฐานก็จะทำให้นักเรียนมีคะแนนเพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนเพื่อทำคะแนนให้ได้มากกว่าคะแนนพื้นฐานที่ตนมีอยู่ อีกทั้งยังมีผู้ร่วมทีมให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คอยกระตุ้นกันเองเพื่อให้กลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่ากลุ่มอื่น นักเรียนที่เก่งพยายามช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อนอย่างเต็มใจ ตั้งใจเพื่อจะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มดีและผู้ที

เรียนอ่อนก็พยายามช่วยตนเองเพื่อไม่ให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ ครูมีการเสริมแรงโดยให้รางวัลเพื่อเป็นการกระตุ้นการทำกิจกรรมของนักเรียน จึงทำให้มีการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างตั้งใจ ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจ สนใจกระตือรือร้นในการเรียน เพื่อจะทำให้คะแนนของตนเองผ่านและทำให้กลุ่มได้คะแนนดีด้วย จึงทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพทำให้ผลการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรา พรหมณี (2549 : 96) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สุทธิ เหลืองอรุณ (2550 : 78) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้าน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานอีสปมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และประนอม โพธิ์กัน (2550 : 87) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเรื่องคำและหน้าที่ของคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 ผลจากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกับนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ มีความพึงพอใจต่อการเรียนอยู่ในระดับมากทั้งสองกลุ่ม ทั้งนี้เนื่องมาจากแบบฝึกทักษะเป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มีรูปภาพประกอบสวยงาม น่าสนใจ มีเนื้อหากระชับไม่สั้นหรือยาวเกินไป จนทำให้เกิดความน่าเบื่อหน่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภณา เอี่ยมสะอาด (2546 : 58) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านเทนมีย์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต 1 จังหวัดสุรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนโดยใช้นแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรา พรหมณี (2549 : 96) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนโดยใช้นแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ

อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สรุปผล ดังนี้

นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนตั้งใจเรียน สนุกสนานและมีความสนใจในการร่วมกิจกรรม สนใจที่จะทำกิจกรรมเพื่อให้กลุ่มของตนเองได้คะแนนเพิ่มขึ้น ผลจากการวิจัยในครั้งนี้ทำให้นักเรียนรักการอ่านและการเขียนมากขึ้น เห็นได้จากนักเรียนสนใจซักถาม อ่านหนังสือนิทาน และฝึกเขียนเป็นประจำทำให้ผู้เรียนมีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากขึ้น

4. ข้อเสนอแนะ

4.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

4.1.1 ควรนำการสอนโดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรปรับให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เช่น จำนวนนักเรียนต่อกลุ่มอาจมีการเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ การกำหนดบทบาทของนักเรียนอาจปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม

4.1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ อาจมีการปรับลดหรือขยายเวลาในการจัดการเรียนรู้ โดยมีการยืดหยุ่นตามสถานการณ์ความพร้อมของเด็กได้ตามความเหมาะสม

4.1.3 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยควรให้ความสนใจและนำวิธีเอาการเรียน โดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะวิธีสอนแบบนี้เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนให้สูงขึ้น

4.1.4 การเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ ดังนั้นจึงควรนำวิธีการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือไปใช้กับนักเรียนในชั้นอื่นและวิชาอื่นต่อไป

4.1.5 การให้นักเรียนศึกษาเป็นกลุ่มย่อย ครูควรเน้นให้นักเรียนตระหนักถึงหน้าที่และบทบาทของตนเองในขณะทำงาน รวมถึงการให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันด้วยความจริงใจ และนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำคะแนนพัฒนากลุ่ม

4.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

4.2.1 ควรมีการศึกษาการนำวิธีการเรียนรู้ โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนเทคนิคอื่นเพื่อให้การจัดกิจกรรมมีความหลากหลาย

4.2.2 ควรทำการวิจัยในลักษณะการใช้การเรียนรู้ โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ในระดับช่วงชั้นเดียวกันหรือต่างช่วงชั้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY